

Urettferdighet mot krigsbarna

DEBATT

På vegne av Aksjon Lebensborn
Per A. Löhr-Meek, leder,
Wolfgang Tauer, nestleder

I Lunde i Telemark ble det 28. april 1991 startet en interessegruppe under navnet Aksjon Lebensborn. Gruppen består av krigsbarn, krigsbarnmødre og sympatisører. Aksjon Lebensborn vil arbeide for å fjerne det urettferdige inntrykk som ble skapt om krigsbarna, bl.a. i avisene i årene etter krigen. Leger og politikere hevdet da en raseteori som savner sidestykke.

Krigsbarnas mødre ble erklært åndssvake og mindreverdige. Krigsbarna ble beskyldt for å ha arvet denne åndssvakheten. En statistikk fra sommeren 1945, som ble gjengitt i «Krigsbarnutvalgets innstilling», påstår at de fleste mødrene var åndssvake, og at ca. halvparten av krigsbarna var åndssvake eller mindre begavet. Ethvert tenkende menneske skjønner at dette ble skrevet fordi våre mødre hadden tysk soldat som kjæreste, og fordi barna hadde tysk far. Men disse påstandene fra «sakkyndig» hold var med på å ødelegge barnas framtidsmuligheter. Vi var norske statsborgere, men ble sett på som et problem.

Da avisskrivingen begynte, var krigsbarna i en alder av 0-4 år og kunne ikke forsvare seg. Mødrene var enten skremt til å tie, eller de satt i konsentrasjonsleire rundt om i landet.

Aksjon Lebensborn vil arbeide for å fjerne det negative rasestempelet. Vi vil også kreve økonomisk erstatning for de av krigsbarna som ble så sterkt trakassert at de i dag har senvirkninger. Mange har uføretrygd. Vi fikk ikke tilbud om krisepsykiatri.

Aksjonsledelsen består av et styre på 15 personer, ledet av Per Arne Löhr-Meek og Wolfgang Tauer. På knappe fem uker har vi samlet rundt oss ca. 550 støttemedlemmer. Vi vil også rette en pekefinger mot den germanofobi (tyskerskrek/hat) som finnes enkelte steder i landet. Noen av de tyske innvandrerne får merke dette i form av bl.a. anonyme telefoner.

Til de som var imot krigsbarna i etterkrigsårene vil vi si: Vi brakte ikke krigen til Norge, vi var ikke og er ikke nazister.

100383

Vi var kun uskyldige barn som hadde behov for hjelp og omsorg, men som isteden fikk føle isfrontens uforsonlige hat. Vi vil ha en rettferdig oppreisning.

Det er kommet oss for øre at noen av krigsbarna som ikke ble utsatt for mobben, tar avstand fra vårt arbeide. Om disse krigsbarna synes at åndssvakestempelet fra etterkrigsårene er på sin plass, så blir det deres sak, men vi godtar ikke stempelet. Vi vil gjerne samle en statistikk over temaet blant Norges befolkning anno 1991. Synspunkter for eller mot vårt arbeide sendes til: Aksjon Lebensborn, Postboks 2026, 3720 Skotfoss.